

lediger Husbonden eller nogen paa hans Vegne Overtrædelse af Reglerne i denne Paragraf, straffes den skyldige under en offentlig Politisag med Bøder fra 10 til 200 Kr.

Under særlige Omstændigheder kan i København Magistraten og udenfor København det stedlige kommunale Raad meddele Tilladelse til at fravige Reglerne i denne Paragraf.

§ 12.

Er intet andet vedtaget, kan Tyendet, ved Tjeneste paa et halvt Aar eller længere Tid, kræve den fortjente Løn udbetalt ved Udgangen af hvert Halvaar. Ved Tjeneste paa kortere Tid kan Lønnen, hvis intet andet er vedtaget, først kræves udbetalt ved Udløbet af Tjenestetiden.

Er ingen Aftale truffet om Lønnens Størrelse, kan Tyendet kræve et saadant Vederlag, som paa det Sted, hvor Tjenesten udføres, er sædvanligt for Tyende i lignende Stilling. Hvad der i saa Henseende er sædvanlig Løn, afgøres af Tyendenævnet paa Tjenestestedet.

Er anden Aftale ikke truffet, anses to Trediedele af Lønnen for et Helaar som Løn for Sommerhalvaaret og to Trediedele af Lønnen for Sommerhalvaaret som Løn for dets tre sidste Maaneder.

Ophører Tjenesten før det fastsatte Tidspunkt, oppebærer Tyendet Løn og andet Vederlag i Forhold til den Tid, hvori det har tjent. Har Tyendet retsstridigt afbrudt Forholdet i Utide, kan Husbonden dog tilbageholde den ikke oppebaarne Løn til Dækning af paadraget Erstatningsansvar. Har Tyendet været fraværende fra Tjenesten i et kortere eller længere Tidsrum i Tjenestetidens Løb, og Fraværelsen ikke skyldes dets Sygdom (jfr. dog § 16) eller lovhjemlet Ferie, taber det Retten til en forholds- mæssig Del af Lønnen.

§ 13.

Husbonden er pligtig at holde Tyendets paa Tjenestestedet værende Ejendele forsikrede mod Ildsvaade indtil et Beløb af 300 Kr. I Undladelsestilfælde hæfter han selv for Erstatningssummen indtil dette Beløb.

§ 14.

Bliver et Tyende sygt i Tjenestetiden, er Husbonden i alle Tilfælde pligtig til, saa længe Tyendeforholdet bestaar, at drage Omsorg for dets Pleje.

For saa vidt Husbonden ikke ønsker at beholde det syge Tyende i sit eget Hus, er han berettiget til at indlægge det paa et offentligt Sygehus; derimod kan han ikke uden Tyendets Samtykke lade det anbringe andetsteds.

Et Tyende, som er sygt og sengeliggende, maa ikke, selv med eget Samtykke, flyttes, saafremt Flytningen kan medføre Fare for dets Helbred eller for Smittes Udbredelse. Hvis en Husbond i Strid med denne Regel har skaffet et sygt Tyende ud af Huset og derved bevirket Forværring i dets Tilstand, bliver han pligtig at bære alle derved forvoldte Omkostninger, hvorhos han efter Omstændighederne kan straffes med Bøde fra 10 til 200 Kr. eller med simpelt Fængsel i indtil 4 Uger, for saa vidt han ikke efter andre Lovbestemmelser har forskyldt en større Straf. Disse Virkninger ramme dog ikke Husbonden, naar han til Støtte for sin Handlemaade har haft Lægeerklæring for, at Flytningen var farefri eller nødvendig for Tyendets egen Skyld, eller naar han under Ulykkes- eller Sygdomstilfælde, som han med Føje kunde gaa ud fra ikke tillod at afvente en Læges Tilkaldelse, har med tilbørlig Forsigtighed bragt Tyendet til et offentligt Sygehus.